

Atvērt acis

1 Pirmajā nedēļas dienā agri no rīta, kad vēl bija tumsa, Marija Magdalēna nāk pie kapa un redz akmeni no kapa noveltu.

2 Tad viņa skriešus dodas pie Sīmaņa Pētera un otra mācekļa, ko Jēzus mīlēja, un saka tiem: "Viņi To Kungu no kapa paņēmuši, un mēs nezinām, kur viņi To nolikuši."

3 Tad Pēteris un otrs māceklis devās turp un nāca pie kapa.

4 Bet abi divi skrēja; un otrs māceklis skrēja ātrāk par Pēteri un pirmais nonāca pie kapa.

5 Viņš noliecās un redzēja autus tur noliktus, bet pats neiegāja.

6 Pēc tam, viņam sekodams, nāk arī Sīmanis Pēteris; viņš ieiet kapā un redz autus noliktus

7 un sviedrautu, ar ko Viņa galva bija apsegta, nevis pie pārējiem autiem noliktu, bet atsevišķi satītu savā vietā.

8 Tad arī otrs māceklis iegāja, kas pirmais pie kapa bija nācis, redzēja un ticēja.

9 Jo tie vēl nebija sapratuši rakstus, ka Viņam vajag uzcelties no miroņiem.

10 Pēc tam abi mācekļi atkal aizgāja mājās.

11 Bet Marija stāvēja ārā kapa priekšā un raudāja. Un vēl raudādama viņa ieliecās kapā

12 un redz tur sēžam divus eņģeļus baltās drēbēs, vienu galvgalī un otru kājgalī, tai vietā, kur bija gulējušas Jēzus miesas.

13 Tie saka viņai: "Sieva, ko raudi?"

Viņa tiem saka: "Viņi manu Kungu paņēmuši, un es nezinu, kur viņi To likuši."

14 To sacījusi, viņa apgriezās un redz Jēzu stāvam, bet nezina, ka tas ir Jēzus.

15 Jēzus viņai saka: "Sieva, ko tu raudi? Ko tu meklē?" Viņa, domādama, ka tas ir dārznieks, saka Viņam: "Kungs, ja tu Viņu esi aiznesis, tad pasaki man, kur tu Viņu esi licis, lai es Viņu dabūtu!"

16 Jēzus viņai saka: "Marija!" Viņa apgriezās un ebrejiski saka uz Viņu: "Rabuni" (tas ir: mācītājs)!

17 Bet Jēzus viņai saka: "Neaizskar Mani, jo Es vēl neesmu aizgājis pie Tēva; bet ej pie Maniem brāļiem un saki tiem: Es aizeimu pie Sava Tēva un jūsu Tēva, pie Sava Dieva un jūsu Dieva."

18 Tad Marija Magdalēna iet un stāsta mācekļiem: "Es savu Kungu esmu redzējusi, un to Viņš man sacījis."

Jāņa evaņģēlijs 20,1-18

Mīļā draudze!

Dievam var tuvoties no dažādām pusēm. Mums visiem nav vienāda ticības pieredze. Kāds ir audzināts kristīgā ticībā no bērnības, cits tikai kā pieaugušais ir piedzīvojis Dieva klātbūtni. Tas nozīmē, ka mums ir dažādi stāsti par Dievu, kas viens otru papildina. Tā ir arī ar liecībām par Jēzus augšāmcēlšanos. Šīs liecības atšķiras, tiesas priekšā būtu ļoti grūti noskaidrot, kā tad patiesībā bija, tomēr galvenā vēsts visiem evaņģēļiem vienāda – Kristus ir augšāmcēlies!

Mēs šodien dzirdam evaņģēlista Jāņa stāstījumu par Lieldienas rīta notikumiem, ka vispirms pie Jēzus kapa atnāk Marija Magdalēna, pēc tam arī Jēzus mācekļi - Pēteris un vārdā nenosaukts māceklis, ko Kristus mīlēja. Pārējos evaņģēļos ir minētas arī citas sievas, savukārt par otro mācekli nekas netiek teikts.

Marija Magdalēna atnāk pie kapa, kad ārā vēl tumšs. Ieraugot, ka akmens no kapa novelts, viņa skrien abiem mācekļiem paziņot savas aizdomas, ka Jēzus miesa ir aiznesta prom. - Pat pēc nāves Viņu neliek mierā! Varbūt Marija domā: Jēzus pretinieku naidis ir tik liels, ka grib iznīcināt Meistaru pavisam. Tās nav labas ziņas, jo nozīmē, ka arī Jēzus

sekotājiem nekad nebūs mierīgas dzīves.

Pēteris un otrs māceklis, - visticamāk, Jānis - tas pats, kurš rakstīja šo evaņģēliju, skrien uz kapu, lai redzētu, kas noticis. Pirmais pie kapa ir otrs māceklis. Viņš paskatās iekšā un redz, ka auti nolikti, bet Jēzus miesas tur nav. Savukārt, Pēteris, pieskrējis klāt, ieiet iekšā un visu rūpīgi apskata. Tomēr par otru mācekli ir teikts vienīgi tas, ka viņš ticēja. Evaņģēlists Jānis nenoliedz Pētera autoritāti kā galveno mācekli, tomēr viņš norāda uz otra mācekļa pārākumu, kurš tic bez pierādījumiem, bez skaidrojuma no Svētajiem Rakstiem. Katrs, kas lasa Jāņa evaņģēliju, ātri vien konstatē: tas ir savādāks, nekā pārējie evaņģēliji.

Pēc tam atnāk arī Marija Magdalēna un kapā ierauga divus eņģeļus. Interesanti, ka viņa tos neatpazīst kā eņģeļus, tāpat kā vēlāk viņa neatpazīst Jēzu. Tas nozīmē, ka arī mums nevajadzētu iedomāties - lai nāktu pie ticības, ir nepieciešamas kādas ārējas parādības, ar dažādiem specefektiem. Nē, eņģeļi pavisam maigi virza Mariju uz priekšu. Tie viņai jautā: "Sieva, ko tu raudi?" Viņi dod Marijai iespēju izteikt savu sāpi, savu neizpratni par notiekošo. Tikai tad Marija apgriežas un ieraug Jēzu. Joprojām viņas acis nav redzošas.

Viņa līdzinās cilvēkam, kas visu laiku bijis tumsā. Kad acis atver pēkšņi, pirmajā mirklī neko nevar atšķirt. Mēs, kas dzīvojam nāves realitātē, nespējam aptvert dievišķo, kas mums nāk pretī.

Vēlreiz Jēzus jautā: "Sieva, ko tu raudi? Ko tu meklē?" - padomā nopietni, varbūt, ka vari skatīties uz lietām savādāk. Katrs, kas ir piedzīvojis sēras, zina, cik grūti no tām izkļūt. Varbūt, ka tikai daudzus gadus vēlāk tās var atlaist. Ko dod, ja mēs grūtsirdībā ieslīgušam cilvēkam pasakām: "Draugs, vajag domāt pozitīvi, dzīvei taču ir arī gaišā puse." Tukši vārdi. Bet Jēzus ir ar mieru uz klausīt Mariju, viņas pārdzīvojumu. Viņš ir ar mieru viņu sadzirdēt. Tas ir kaut kas pavisam cits.

Marija joprojām neatšķir lietas. Viņa turas pie savas taisnības, savas pārliecības un domā, ka Jēzus ir dārznieks, kas ir aiznesis Meistara miesu uz citu vietu. Tikai brīdī, kad Viņš to sauc vārdā: "Marija!", viņa atpazīst Jēzu.

Kad baznīcā notiek kristības, mācītājs nosauc kristāmo vārdā. - Tu, konkrētais cilvēka bērns, piederi Trīsvienīgajam Dievam, Jēzus arī par Tevi ir atdevis Savu dzīvību, Viņš Tevi pazīst caur un cauri. Kādreiz sapņos man ir gadījies, ka kāds mani sauc: "Mārtiņ!" un es pamostos un saprotu - tas bija Dievs, kas mani sauca. Tā arī Marija var laist vaļā savu dzīves skatījumu, kas nespēj aptvert Dieva klātbūtni, Viņa darbību šajā pasaulē. Viņai atveras acis un tā atpazīst Jēzu, savu Skolotāju.

Meistars viņu brīdina, lai nepieskaras Tam. Jēzus augšāmcēlšanās ir tikai starpstāvoklis, Viņš ir ceļā pie Sava Tēva. Jēzus uzdod Marijai nodot tālāk pārējiem mācekļiem vēsti: *Es aizeimu pie Sava Tēva un jūsu Tēva, pie Sava Dieva un jūsu Dieva.* Tas pats Dievs, kas uzņēma Jēzu, uzņems arī mūs. Mēs esam Jēzus brāļi un māsas un Viņš arī mūs pavadīs mūsu dzīves ceļā līdz nonāksim pie Dieva. Mums nav jādzīvo pagātnē atmiņās un sērās, bet varam iet uz priekšu pašāvētibā, ka Svētais Gars mūs vada uz jaunu dzīvi Jēzū Kristū. Lai arī mūsu acis tiktu atvērtas un mēs ieraudzītu Jēzu sev līdzās! Lai Jums visiem priecīgi Kristus augšāmcēlšanās svētki! Āmen.